

Сікстинська мадонна

Микола Вінграновський

Заміновані Гітлером в чорній воді у підвалі,
Ви стояли. Мадонно, в останніх обіймах життя —
І хрести літаків напливали на ваше дитя,
Розверталися танки до вашої. Жінко, печалі!

Ви дивились в майбутнє — у смерть і наругу —
І дитя їм несли, бо ваш поклик — нести.
Ї надію, і жах, недовір'я і тугу
Ви простерли з очей в нерозумні світи.

Повз червоні дроти першим вбіг до підвальної ями
Бондаренко Іван із села Ковалі над Дніпром...
І схилився чоловік закривавленим смертю чолом
Перед вами. Страждання з дитям, над важкими віками.

Ви стомились, Мадонно, і ви подали йому сина...
Опустивши меч, став Іван з ним на площі Берліна.